

## USNESENÍ

Nejvyšší soud České republiky rozhodl pověřeným členem senátu Mgr. Rostislavem Krhutem v právní věci žalobkyně **Ing. Ivany Tesařové**, se sídlem v Karviné, Nám. Ondry Foltýna 82/63, PSČ 733 01, identifikační číslo osoby 47982594, zastoupené JUDr. Tomášem Chlebikem, advokátem, se sídlem v Karviné, Karola Šliwky 621/5, PSČ 733 01, proti žalovanému **Ing. Lee Loudovi**, se sídlem v Praze 1, Vodičkova 41, PSČ 110 00, jako insolvenčnímu správci dlužníka Správa pohledávek OKD, a. s., zastoupenému JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, se sídlem v Brně, Hlinky 505/118, PSČ 603 00, o určení pravosti a výše pohledávek, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 32 ICm 3249/2016, jako incidenční spor v insolvenční věci dlužníka **Správa pohledávek OKD, a. s.**, se sídlem v Karviné, Stonavská 2179, PSČ 735 06, identifikační číslo osoby 26863154, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. února 2018, č. j. 32 ICm 3249/2016, 18 VSOL 288/2017-44 (KSOS 25 INS 10525/2016), takto:

- I. Dovolání **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů dovolacího řízení.

### Odůvodnění:

Rozsudkem ze dne 25. května 2017, č. j. 32 ICm 3249/2016-24, Krajský soud v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) zamítl žalobu, kterou se žalobkyně (Ing. Ivana Tesařová) domáhala určení, že pohledávky přihlášené přihláškou č. P465 ve výši 6.400.365 Kč do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka (Správa pohledávek OKD, a. s.) u insolvenčního soudu pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, jsou přihlášeny co do důvodu a výše po právu (bod I. výroku) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (bod II. výroku).

K odvolání žalobkyně Vrchní soud v Olomouci v záhlaví označeným rozsudkem potvrdil rozsudek insolvenčního soudu (první výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalobkyně dovolání, které Nejvyšší soud odmítl podle ustanovení § 243c odst. 1 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanského

soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), neboť neobsahuje vymezení toho, v čem dovolatelka spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (srov. § 241a odst. 2 o. s. ř.), a v dovolacím řízení pro tuto vadu nelze pokračovat.

Podle ustanovení § 241a odst. 2 o. s. ř. v dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, vymezení důvodu dovolání, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (§ 237 až 238a) a čeho se dovolatel domáhá (dovolací návrh).

Dle ustanovení § 237 o. s. ř. pak platí, že není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Požadavek, aby dovolatel v dovolání uvedl, v čem spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání, je podle § 241a odst. 2 o. s. ř. obligatorní náležitostí dovolání.

Může-li být dovolání přípustné jen podle § 237 o. s. ř. (jako v této věci), je dovolatel povinen v dovolání vymežit, které z tam uvedených hledisek považuje za splněné, přičemž k projednání dovolání nepostačuje pouhá citace textu ustanovení § 237 o. s. ř. či jeho části. K tomu srov. usnesení ze dne 25. září 2013, sp. zn. 29 Cdo 2394/2013, uveřejněné pod číslem 4/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 4/2014“), jakož i stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 28. listopadu 2017, sp. zn. Pl. ÚS-st. 45/16, uveřejněné pod číslem 460/2017 Sb.

V posuzované věci dovolatelka k otázce přípustnosti dovolání pouze parafrázovala text § 237 o. s. ř., resp. uvedla, že „se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu [potud zvýrazněno v textu dovolatelkou], projednávaná otázka nebyla doposud v rozhodování odvolacího soudu vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně a právní otázka má být dovolacím soudem posouzena jinak“. Dále namítala, že se „odvolací soud zásadně odchýlil od rozhodovací praxe tím, že nejednal s osobou oprávněnou, vlastní rozhodnutí řádně nedoručil, osobu dovolatelky v podstatě zcela pominul“.

K tomu Nejvyšší soud především uvádí, že má-li být dovolání přípustné podle ustanovení § 237 o. s. ř. proto, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu, musí být z obsahu dovolání patrné, o kterou otázku hmotného nebo procesního práva jde a od které „soudní praxe“ se řešení této právní otázky odvolacím soudem odchyluje (srov. též důvody R 4/2014).

Takové údaje se ovšem z dovolání (posuzovaného potud z obsahového hlediska) nepodávají, když dovolatelka v něm nevymezuje žádnou konkrétní otázku, jejímž řešením by se měl Nejvyšší soud zabývat, ani blíže (byť jen slovně) neoznačuje judikaturu odvolacího soudu, od níž se měl odvolací soud odchýlit, popř. jež by přistupovala k řešení konkrétní (dovolatelkou vymezené a pro rozhodnutí ve věci významné) otázky rozdílně.

Jen pro úplnost Nejvyšší soud dodává, že si není vědom žádného svého rozhodnutí, jemuž by se napadený rozsudek odvolacího soudu měl protivit.

Výrok o nákladech dovolacího řízení se opírá o ustanovení § 243c odst. 3, § 224 odst. 1 a § 146 odst. 3 o. s. ř., když dovolání žalobkyně bylo odmítnuto a žalovanému podle obsahu spisu v dovolacím řízení žádné náklady nevznikly.

Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (od 30. září 2017) se podává z bodu 2., části první, článku II. zákona č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; účastníkům incidenčního sporu se však doručuje i zvláštním způsobem.

V Brně dne 27. 8. 2019

Mgr. Rostislav Křhut v. r.  
pověřený člen senátu

Za správnost vyhotovení: Pavlína Tkaná